

medelft dem repræsenteres to forffjellige Retninger i de enkelte Sogne, og at først saa ligeoverfor disse to en tredie Retning, nemlig de egentlige store Former, særligen repræsenteres i Amtsraadene. Det vil derfor allerede, hvad Consequentsen angaaer, strax vise sig, at, naar der er Anledning til, at de høiest Beskattede i de enkelte Sogne synes, at det er paa Tiden at holde igjen, idet man paa den ene eller den anden Maade særdeles og ubilligen vil besvære dem fremfor de mindre Formuende, saa vil ethvert Ord, de sige i denne Henseende, ethvert Skridt, de gjøre, være ligesaa mange Skjalde, som de løfte for de Tre, der sidde i Amtsraadet, og for den Retning, de repræsenterer. Det er den ene Side, som viser en Treddeling, og den anden Side er den, at der foruden de valgte Medlemmer i Amtsraadene er beholdt Amtmanden og tildeels Provsten. Men det er, som den ærede tredie Landsstingsmand for 6te Kreds (Orholm) udtalte, netop ogsaa Udvalgets Mening, at Amtmanden og eventueliter Provsten sidde der ingenlunde som en Forstærkning af de Tre — Intet mindre —, men som et tredie Element. Og netop det, at der er tre Elementer, hæver atter her en stor Deel af den Ungstelse, man har ved at see de Valgte stilles op som Tre ligeoverfor Sex. — Det er fremdeles af den ærede 1ste Rigsdagsmand for 8de Kreds bemærket, at man forudsætter uden videre, at de Tre, der vælges af de meest Formuende, ville være enige, medens det derimod er yttret ogsaa af den høitærede Minister, at man, hvor der skulde være Fare for, at den anden Side vilde gjøre overdrevne Fordringer, dog maatte vente, at 1. eller 2 af de 6 vilde tage Hensyn i saa Henseende, og at ikke alle vilde bortrives af Strømmen. Han meente derimod, at der ingen Ret var til med Sikkerhed at forudsætte, at just alle Tre vilde være den Retning troe, som de skulde repræsenterer, medens de Sex derimod tænkes at dele sig, saa de tildeels understøtte den anden Retning og kun tildeels deres egen. Men jeg mener, at der er en kjendelig Forskjel i saa Henseende. Jo mindre nemlig den Kreds af Personer er, hvorfra Valgene udgaae, desto bestemtere ville de Valgte repræsenterer denne bestemte

Kreds. Naar derfor Minoriteten vælger 3 og Majoriteten 6, saa kan man, uafhængig af enhver Tale om, hvem der repræsenterer den conservative eller Bevægelsesretningen, i ethvert Tilfælde vædde paa, at der snarere imellem dem, der vælges af Majoriteten, vil findes Nuancer i Anskuelserne, end iblandt dem, der vælges af den compacte Minoritet. Og dertil kommer endnu en anden Ting, nemlig Forholdet imellem det Bestaaende og det Nye. Naar man nemlig ikke har gjort Revolution og ikke venter, at der skal gjøres Revolution, da maa man jo vel erindre, at det Bestaaende vil altid have en betydelig Støtte deri, at det er det Bestaaende, og at der altsaa, for at de 6, hvilke man nærmest tænker sig som bærende Bevægelsesprincipet, skulde, om jeg saa maa sige, løbe af med Amtsraadet, vilde udbræves, at det Nye, der gjorde sig gjældende, havde en saa overordentlig Magt og var saa særdeles blændende, at det ogsaa kunde overvinde den Modstand, som er Tverrtiens Kraft, og som er tilstede paa ethvert Punkt i Livet — vi maae være os det bevidste eller ikke, — og som altid vil gjøre, at En og Anden vil synes: nei, var det saaledes, kunde det lade sig høre, men, forsaavidt der skal gjøres Skridt derfor, forsaavidt der skal kæmpes derfor og reises Klager fra den modsatte Side derover, forsaavidt man der har Betænkeligheder, er det ikke værd at vove sig til at forsøge derpaa. — Den samme ærede Rigsdagsmand berørte Forholdet med Provsten. Det er tildeels allerede imødegaaet af den høitærede Minister; men jeg maatte dog maaskee endnu berøre det med et Par Ord. Han meente nemlig, at det var bedst, at man nu allerede tog Tallet 4; thi det vilde ikke være vanskeligt i sin Tid at skaffe Provsten ud. Men man kunde vist idetmindste lige saa godt sige: naar vi nu tage 4, vil det netop blive vanskeligt at faae Provsten ud. Det berører nemlig i begge Tilfælde paa en ny Lov, og den Forandring, der skal indtræde, skulde altsaa i ethvert Tilfælde alle 3 Statsmagter være enige om, for at den kan komme istand. Det lader sig derfor ikke med fuld Sikkerhed sige, at, dersom vi vedtage 4 imod 5, og desuden Provsten indtill videre er tilstede, Resultatet ikke saa bliver, at man